

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Absente co[n]iuge, ad secundas nuptias non esse festinandum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

V. Quàm crebros videmus eiusmodi contingere errores præsertim eo tempore, quo à coniugibus maritos bellum aliud abstrahit? Verum est, non modò, in prælijs, occumbere multos, sed etiam in castris plurimos lue, fame, infami arbore absumi; aut inter prædandum occidi: num idcirco quævis domi vxor libera est, atque à matrimonij vinculo absoluta, quia scilicet eiusmodi accidere? Nequaquam. Potest esse belli mortuus maritus: potest & viuere. Cur illud potiùs præsumitur, quàm istud? Quàm multæ hîc feminæ peccauerunt, viros, nimia nubendi celeritate, geminando? quod cum huic tam fideli viri sui amanti contigerit, quid timendum est, de feminis procacibus, & virum vltro rapientibus? quarum libido, ne ad biennium quidem, ne dum, per septennium, absentiam mariti potest tolerare? Quidquid sit de pacto, quidquid de coniugio, quidquid de sacramento, dummodo virum habeant, dummodo libidinis fiat satis, non curant, vt Deo fiat satis. At Parochi debent curare, curare debent & confessarij. Hi conscientiæ stimulos addant, & quanti sit res momenti, admoneant: illi sciant, non sufficere, ad permittenda eiusmodi matrimonia, maritum ad bellum iuissè; iuerunt & alij, sed rediuerunt: neque satis esse absentiam diurnam. nobilis iste, toto septennio, abfuit, neque tamen id ad legitimum aliud matrimonium suffecit: multi viginti, multi triginta annis domo abfuerunt, neque tamen licuit ad secunda vota vxori transire. Ipse, in fabulis, Vlysses toto decennio, ad Troiam hæsit, nec tamen Penelope, in Ichaca, seu procorum, seu porcorum totis armentis cessit. Et iuxta leges, quiuis præsumitur 100 annis posse viuere. At nihil de absente auditum est? quid tum? etiam maritus in castris nihil audiuit de sua vxore; num idcirco aliam ducere illico debet? At cur litteras saltem domum non misit, vt constaret viuusne esset coniux, an ad plures iuisset? Quid si litteras scribere nesciat? quid si scripsit, sed litteræ vel ab hoste sunt interceptæ, vel casu interierunt? Quid si, vt hic prædictus nobilis, ab hoste captus, atque in Turciam, Sueciam, vel in ipsam Mauritaniam abductus est? Nunquid è Turcia nobilis iste sæpius scripsit? nuncquid sollicitus fuit, vt litteræ ad vxorem, & inde lytrum ad se

L. fin. C. de
sacros. Eccles.

ad se veniret? sed quis, apud barbaros, immo apud hostes tam fidelis est, quis eum laborem sumit, vt litteras perferat? Frustra ad litteras prouocamus, cum eæ haberi non possunt. At miles auditus est, qui diceret, se putare mortuum esse Sempronium in bello? Credisne tu, vxor, tu Confessarie, immo tu Paroche, quod miles putat? & miles talis, cui vel iuranti fides non esset adhibenda? Vt ergo fas sit alteri nubere, necesse est, vt de morte prioris coniugis moralis sit certitudo; de qua debent viri docti atque sapientes æstimare, num scilicet omne, prudens dubium excludat. Certè pro primo coniuge stat confessio, ac præsumtio, quam non decet per argumenta solum probabilia elidi. Hæc si attendantur, tunc matrimonio aderit protector Deus. Quia polygamia à diluuiò vsque ad Euangelium concessa reuocata est, vt non fas sit vnà plures ducere, iuxta illud: *Erunt duo in carne vna.*

Præpos. q. 7.
n. 163. Bona-
cina q. 3. p. 10.
n. 12. Sanch.
l. 2. d. 46. n. 7.
Match. 19.

C A P V T. XXIX.

*Illicita pluralitas vxorum in quantas tricas
conijciat?*

Varundam mulierum, aut etiam virorum tanta, non jam ignorantia, verùm etiam nequitia est, vt, nullà sacramenti reuerentia, nullà sponsionis fide, nullà Numinis irâ aspectâ; non tantùm coniuges, sed ipsa etiam coniugia mutent. Ea nimirum est nonnullorum leuitas, vt toties illis noua placeant matrimonia, quoties nouus placet maritus, aut noua vxor. Dummodo magistratus nesciat, nihil pensi habent, quid conscientia lætret. Cererem & Venerem, hæc sola duo idola, aduenerantur. Satis illis est, vt comedant & ludant. Quoties igitur prioris coniugis sarietas est, cogitant, qua via ab eo discedant: & satis magna diuortij causa est, displicuisse. Si læsit pars altera, ab altera fuga circumspicitur, & titulus inquiritur, vt nec sponsus, nec consponsus obstructus videatur. Ad hoc nulla non janua, nulla non rima tentatur. Fingunt, consulant, mentiuntur, vt impedimenta obtendant, vt connubia dirimant. Iam se aiunt violentè in eum statum coniectos;

I.

Sanch. l. 4. d.
14. n. 1.

Y y

animo